

Chương 156: Thám Hiểm Darklands (7) - Tiến Đến Klitz Point

(Số từ: 3115)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

1:28 AM 02/04/2023

Để đến Klitz Point trước khi đi đến Als Point, chúng tôi phải lựa chọn giữa việc đi qua một số địa hình gồ ghề hoặc dọc theo một con đường đã được trải nhựa.

Nếu chúng tôi đi qua những khu vực chưa được khám phá, có khả năng chúng tôi sẽ khám phá ra điều mới, nhưng tốc độ của chúng tôi sẽ khá chậm và chúng tôi sẽ phải đi qua những khu vực nguy hiểm.

Nếu đi theo những con đường đã định sẵn, chúng tôi sẽ đến mục tiêu nhanh nhất, nhưng chúng tôi sẽ thu được rất ít từ hành trình đó.

“Vì cô Relia đi cùng chúng ta, tốt hơn là nên đi theo con đường dễ dàng hơn.”

Cân nhắc đến thể lực yếu kém của những pháp sư như Eleris, có vẻ như Ellen đã quyết định đi theo những con đường đã được thiết lập sẵn.

“À, tôi ổn, thật đấy...”

Tất nhiên, thật vô nghĩa khi cô ấy lo lắng về thể lực của Eleris. Tôi không biết ma cà rồng mạnh đến mức nào, nhưng cô ấy có lẽ còn mạnh hơn cả Ellen vào thời điểm đó.

Bây giờ tôi nghĩ về nó, mặc dù chuyên môn của cô ấy là ma thuật, Eleris cũng có khả năng cận chiến sao? Tôi chưa bao giờ hỏi cô ấy.

“Dù sao thì việc thăm dò khu vực này cũng sắp hoàn thành rồi, nên chúng ta sẽ không thu được gì nhiều ngay cả khi đi qua địa hình hiểm trở. Vậy chúng ta đi thôi.”

“À, vâng... Cảm ơn vì đã cân nhắc.”

Eleris mỉm cười.

Cô ấy có lẽ cảm thấy đau đớn vì ánh nắng mặt trời, nhưng có vẻ như Eleris khá giỏi trong việc giả vờ như mọi thứ vẫn ổn.

Chúng tôi đi theo con đường trải nhựa ở phía nam St. Point.

“Đó không phải việc của tôi, nhưng những chiếc xe ngựa đó có lẽ sẽ không thể lái dễ dàng trên con đường này.”

“Tôi cho là vậy.”

Con đường không rộng lắm, và phía nam St. Point cũng có một số ngọn đồi và núi, mặc dù chúng không cao lắm. Họ sẽ phải đi lên dốc và xuống dốc nhiều lần.

Tôi nghĩ sẽ rất khó để một đoàn xe với nhiều toa xe có thể dễ dàng di chuyển trên con đường đó.

Tất nhiên, chúng tôi không mang theo bất kỳ toa tàu hay xe ngựa nào, vì vậy chúng tôi phải đi bộ. Ellen và tôi sẽ không gặp vấn đề gì về mặt thể chất với điều đó, và Eleris cũng không thực sự cần sự cân nhắc của Ellen.

Tất nhiên, tôi không cảm thấy hoàn toàn thoải mái vì tôi đang mặc áo giáp, mặc dù nó không phải là một bộ đầy đủ, và tôi thậm chí còn có một chiếc ba lô trên lưng.

Đó cũng là mùa hè.

"...Trời nóng."

Sau khi đi bộ một lúc, tôi nói như vậy. Sau đó tôi mới hiểu những lời của Ellen rằng chúng tôi có lẽ sẽ chết vì nóng nếu mang theo cả bộ áo giáp.

Tất nhiên, nó vẫn thoải mái hơn so với nhiệm vụ sinh tồn trên đảo mà chúng tôi đã trải qua trước đây. Nơi đó có độ ẩm cực kỳ cao cùng với nhiệt độ cao, nên cảm giác gần như ngột ngạt.

Mặc dù ở đó khá nóng, nhưng độ ẩm không cao.

Tình hình của Ellen có vẻ hơi khác một chút. Mặc dù cô ấy trông không mệt mỏi lắm, nhưng dường như cô ấy vẫn cảm thấy nóng.

"Ừ, nóng quá."

Eleris nhìn tôi và Ellen, bảo chúng tôi dừng lại một chút, và niệm phép lên chúng tôi sau khi niệm chú một chút.

"Ồ."

"Cảm giác thật tuyệt."

Với cảm giác mát lạnh lan tỏa khắp cơ thể, tôi có thể cảm thấy hơi nóng đang rời khỏi cơ thể mình.

"Đây là một câu thần chú cấp thấp có tên là [Chilling Touch]."

Mặc dù nó sẽ tồn tại trong một thời gian, Eleris mỉm cười và nói rằng cô ấy sẽ niệm chú lại nó nếu cần thiết.

"...Cảm ơn."

"Đừng quan tâm đến nó. Những thứ nhỏ nhặt như thế này là mục đích của các pháp sư cấp thấp."

Ellen bày tỏ lòng biết ơn của mình khá chân thành. Tuy nhiên, Eleris chỉ trả lời bằng cách khiêm tốn.

Cũng...

Cả [sức mạnh siêu nhiên] và tài năng chiến đấu đều không giống như ma thuật.

Điều kiện học được của nó là cao nhất, nhưng cuối cùng, phép thuật vẫn là tốt nhất! Ngay cả ma thuật cấp thấp cũng vô cùng tiện lợi tùy thuộc vào cách người ta sử dụng nó.

Với cảm giác sảng khoái của điều hòa không khí trên cơ thể, chúng tôi tiếp tục đi bộ trên đường.

Khu vực này không nguy hiểm, vì vậy nó không khác gì đi bộ đường dài trên một con đường mòn hơi khó chịu.

Eleris tăng tốc một chút, cuối cùng đi cạnh Ellen, người đang đi phía trước cô.

“Mà này, hai người có quan hệ gì vậy? Nó... là như thế à?”

Cái gì?!

Tại sao cô ấy lại đột nhiên hỏi một điều như vậy?! Nhìn vào biểu hiện của Eleris, tôi có thể thấy rằng cô ấy gặp khó khăn trong việc che giấu sự tò mò của mình. Tôi lập tức trả lời.

"Chúng tôi là bạn. Ừm là Bạn."

Đó là những gì tôi nói. Tuy nhiên, đôi mắt của tôi truyền đạt một cái gì đó khác nhau.

'Tại sao cô lại hỏi một cái gì đó như thế?!'

'Bởi vì nó thú vị!'

Eleris không thể che giấu niềm vui sướng của mình trước tình huống này.

Đừng làm vẻ mặt như một bà mẹ tò mò về mối quan hệ của con trai mình với một cô gái!

Tôi nghĩ rằng cô ấy đang đi cùng với bối cảnh của tôi. Cô ấy có tò mò muốn biết Ellen là người như thế nào không?

“Phải, chúng tôi là bạn.”

Ellen nhìn tôi khi cô ấy đưa ra câu trả lời cho câu hỏi của Eleris.

“VẬY là hai người đủ thân thiết để đi phiêu lưu cùng nhau, phải không?”

Eleris, người dường như đang nói bất cứ điều gì xuất hiện trong đầu, không dừng lại với câu hỏi đầu tiên của mình.

"Đúng. Tôi nghĩ vậy."

Ellen đã trả lời câu hỏi đó trong khi nhìn về phía trước.

Phew, điều đó khiến tôi cảm thấy xúc động mà không rõ lý do.

Đi được một lúc thì đến gần trưa chúng tôi nghỉ dưới bóng cây ven đường và ăn trưa. Tôi không mang theo bất kỳ dụng cụ nấu ăn nào, vì vậy tất cả những gì chúng tôi ăn là thực phẩm bảo quản.

Tôi đã ăn một ít thịt bò khô và bánh quy. Eleris cũng nhấm nháp một chiếc bánh quy. Tôi không biết nó có vị như thế nào đối với cô ấy, nhưng cô ấy vẫn ăn nó. Cũng không có vẻ gì là cô ấy đang ép mình ăn nó.

Ellen vẫn đang nhìn chăm chăm vào Eleris, người đang ăn và uống một ít nước.

“Cô Relia, dường như cô không đồ mồ hôi chút nào.”

Những lời đột ngột của Ellen khiến tôi ớn lạnh sống lưng.

Đó là gì? Cô ấy có biết không? Cô ấy có nghĩ rằng có điều gì đó kỳ lạ về điều đó không?

Chắc chắn, Eleris, người có tình trạng thể chất tồi tệ hơn chúng tôi, hoàn toàn không có mồ hôi.

"Tôi tiếp tục sử dụng [Chilling Touch] trên cơ thể mình. Tôi cũng thường không đổ mồ hôi nhiều như vậy."

Như thể Eleris đã chuẩn bị sẵn cho tình huống này, những lời nói dối dễ dàng thoát ra từ miệng cô ấy. Sau khi cô ấy yểm phép lên chúng tôi, chúng tôi cũng không thực sự đổ mồ hôi nhiều như vậy, nên Ellen chỉ gật đầu với điều đó.

Cô ấy không có vẻ gì là nghi ngờ cô ấy. Cô chỉ hỏi đơn giản vì cô tò mò. Ellen không ăn nhiều như thường lệ vì cô ấy muốn chia khẩu phần ăn. Tất nhiên, nó không thực sự ngon đến mức khiến người ta muốn ăn thêm.

"...Có lẽ nó thường như thế này, nhưng chắc chắn không có ai ở đây cả."

Ellen khẽ thì thầm khi cô nhìn từ đầu này sang đầu kia của con đường trong tầm mắt của mình.

"Đó là con đường mà người ta thường không phải sử dụng, ngoại trừ một số ít người."

"Tôi đoán vậy..."

Mặc dù đó là một con đường, nhưng nó chỉ được sử dụng bởi những mạo hiểm giả. Có lẽ khá tự nhiên khi xung quanh không có người qua lại.

Eleris nghiêng đầu.

“Nhân tiện, Hội mạo hiểm giả thật tuyệt vời. Tôi không thể tin rằng họ tiếp tục xây dựng và duy trì những thị trấn nhỏ này và thậm chí xây dựng lại chúng sau khi chúng bị phá hủy.”

Eleris dường như rất ngưỡng mộ sức mạnh của Hội mạo hiểm giả. Ellen đáp lại lời nói của cô ấy.

“Hội mạo hiểm giả là một tổ chức được điều hành bởi Đế chế.”

“À... Vậy à?”

Đó là lý do tại sao nhân viên của Hội mạo hiểm giả đó có thể nói như ngày hôm qua.

“Đế chế chỉ hỗ trợ nền tảng của nó; việc khám phá và tiên phong được thực hiện bởi những cá nhân được gọi là mạo hiểm giả. Cả rủi ro và phần thưởng đều là những vấn đề rất cá nhân.”

Đế chế đã hỗ trợ tài chính cho họ. Tuy nhiên, những cá nhân được gọi là nhà mạo hiểm giả thực sự đã mạo hiểm bước vào những khu vực nguy hiểm đó bằng chính đôi chân của mình. Lãnh thổ ở Darklands được đảm bảo theo cách đó sẽ trở thành một ngôi làng mới tùy theo nhu cầu.

Có vẻ như người ta cũng có thể mua các cổ vật ma thuật mạnh mẽ từ Hội.

Dù sao đi nữa, người ủng hộ ban đầu là Đế quốc, trong khi Hội mạo hiểm giả giống như một nhà thầu phụ, và nhà thầu phụ của nhà thầu phụ đó sẽ là các mạo hiểm giả.

“Đi thôi.”

Chúng tôi sẽ đến điểm đến tiếp theo, Klitz Point, nếu chúng tôi tiếp tục đi bộ cả ngày.

“...Bầu trời đột nhiên nhiều mây.”

Eleris nhìn lên bầu trời và thốt ra những lời quan tâm đó.

Cuối cùng, sau khi chúng tôi khởi hành trở lại, trời bắt đầu mưa một giờ sau đó.

* * *

*Shaaaaaaaaa...

Trời không chỉ mưa; trời mưa khá to. Cả ba chúng tôi tiếp tục đi, mặc áo mưa đã chuẩn bị trước. Con đường trở nên rất lầy lội vì ban đầu nó không phải là con đường được trải nhựa tốt.

*Rầm...

“Ừm...”

Eleris tiếp tục phát ra những tiếng động như vậy khi chúng tôi bước đi, có lẽ là do thời tiết xấu.

“Ừ ừm...”

Không, có vẻ như không chỉ đơn giản là do thời tiết xấu.

“Có chuyện gì vậy?”

Khi Eleris tiếp tục hành động như vậy, Ellen hỏi liệu có chuyện gì xảy ra không.

“K-không, tôi chỉ thắc mắc liệu chuyến khởi hành của đoàn xe có bị trì hoãn vì thời tiết này không.”

Cô ấy dường như nghĩ rằng đoàn xe khổng lồ sẽ không thể vượt qua những con đường lầy lội đó.

“Chuyện đó không liên quan gì đến chúng ta, vậy tại sao cô lại quan tâm đến điều đó?”

“À...Điều đó đúng, nhưng...”

Eleris gãi má, vẻ mặt mơ hồ trước lời nói của tôi.

“Nếu hàng tiếp tế đến ba căn cứ bị cô lập ở phía nam đó muộn... thì sẽ khá rắc rối cho họ.”

Có vẻ như cô ấy lo lắng cho những người khác vì họ có thể không nhận được đồ tiếp tế kịp thời. Những con đường sẽ lầy lội miễn là trời mưa, và đoàn xe có thể bị chậm trễ.

Có vẻ như cô ấy nghĩ rằng người dân và những mạo hiểm giả trong những căn cứ bị cô lập đó có thể đi quá xa về phía nam và có thể chết.

“Họ đã bị cô lập bao lâu rồi?”

“Uhm... Theo như tôi biết thì đã hơn mười ngày.”

Chúng tôi sẽ mất một ngày để đi bộ đến Klitz Point.

Đến căn cứ tiếp theo, Als Point, chúng tôi sẽ mất ba ngày.

Ngoài ra, các chi nhánh Als 1, 2 và 3 được đặt ở những nơi mà phải mất bốn ngày mới đến được.

Nói cách khác, rõ ràng là họ bị thiếu lương thực trầm trọng. Nếu đoàn hộ tống không đến chỗ họ sớm, các mạo hiểm giả có thể sẽ chết chứ không phải vì lũ quái vật.

Đó chỉ là một mối lo ngại, nhưng một thứ gì đó như nạn đói quy mô lớn có thể thực sự xảy ra, như Eleris lo sợ.

“Thật lạ.”

Ellen, người đã lắng nghe cuộc trò chuyện của chúng tôi khi chúng tôi bước qua cơn mưa, nghiêng đầu.

“Nếu đường tiếp tế của họ bị sập, chẳng phải tốt hơn là họ nên quay trở lại Klitz Point thay vì cứ ngồi đó cách ly với các căn cứ khác...?”

Phải mất ít nhất bảy ngày để quay lại Klitz Point sau khi vượt qua Als Point đã hoàn toàn sụp đổ từ tiền tuyến. Tuy nhiên, do không có thông tin nào về tình hình được báo cáo, có vẻ như không có mạo hiểm giả nào quay trở lại Klitz Point.

“Có lẽ có một số trường hợp ngăn cản họ quay trở lại... Ít nhất, tôi hy vọng chỉ có vậy.”

Đánh giá từ những lời của Eleris, có vẻ như cô ấy không thể xác nhận trước tình hình của Als Point. Những người ở tuyến đầu ở Als Point 1, 2 và 3 đã bị cô lập.

Họ sẽ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc quay trở lại Klitz Point.

Tuy nhiên, những mạo hiểm giả đi điều tra tình hình của Als Point vẫn chưa trở lại.

Tôi không biết họ gặp rắc rối gì đó hay họ chỉ bị chậm trễ.

Dù sao đi nữa, tôi chỉ có thể suy đoán rằng nguyên nhân dẫn đến sự sụp đổ của Als Point chính là cốt lõi của tất cả những vấn đề đó.

* * *

Đó là một ngày đi bộ đến Klitz Point.

Tuy nhiên, cơn mưa bất chợt đã làm trì hoãn hành trình của chúng tôi, vì vậy chúng tôi không thể đến vùng lân cận của Klitz Point cho đến khi mặt trời lặn rất lâu. Trong bóng tối, chúng tôi phải di chuyển cẩn thận, từng bước một, dựa vào phép thuật ánh sáng của Eleris.

“Tôi nghĩ nó ở đằng kia.”

*Shaaaaa...

Đứng trên một sườn đồi, tôi có thể nhìn thấy một ánh sáng mờ mờ trong mưa. Ellen chỉ vào nơi đó.

“Chết tiệt, tôi nóng lòng muốn được nghỉ ngơi một chút.”

Mặc dù tôi đã mặc áo mưa, nhưng trời mưa rất lâu nên đôi giày của tôi dường như đầy nước.

Ellen và tôi đã kiệt sức vì đi dưới mưa lâu như vậy.

Chúng tôi ngày càng đến gần Klitz Point. Quy mô của nó phải tương tự hoặc nhỏ hơn St. Point. Khi chúng tôi đến gần điểm đến hơn, chúng tôi tự nhiên tăng tốc độ của mình.

Khi chúng tôi đi về phía ánh sáng mờ ảo đó, tôi cảm thấy mình giống như một con tàu cuối cùng đã tìm thấy ngọn hải đăng sau khi lạc lối.

Tuy nhiên, Ellen, người đang đi trước chúng tôi, đột nhiên ngăn chúng tôi lại.

“Tắt ánh sáng đi.”

“Cái gì? À... Vâng!”

Trước mệnh lệnh đột ngột của Ellen, ban đầu Eleris có vẻ bối rối nhưng sau đó làm theo lời cô ấy và hủy bỏ [phép thuật ánh sáng] của mình.

Có vẻ như cô ấy đã nhận thấy điều gì đó kỳ lạ, vì vậy tôi đã nói chuyện với cô ấy bằng một giọng nhẹ nhàng.

“Cậu cảm nhận được một cái gì đó sao?”

Trước câu hỏi của tôi, Ellen tiếp tục nhìn chăm chăm vào ánh sáng xuyên qua màn mưa đó.

“Tại sao chỉ có một ánh sáng duy nhất?”

“...Cái gì?”

Một ánh sáng duy nhất?

Ellen dường như đã nhận ra một điều bất thường mà tôi thậm chí còn chưa nghĩ tới.

“Klitz Point có cùng kích thước với St. Point. Tuy nhiên, nơi này quá khác so với khung cảnh mà chúng ta đã thấy ở đó ngày hôm qua.”

Được nhắc nhở bởi những lời của Ellen, tôi nhớ lại quang cảnh ban đêm của St. Point mà tôi đã thấy ngày hôm trước.

Đó không phải là bất cứ điều gì để gọi là nhà, người ta thậm chí không thể gọi nó là cảnh đêm, nhưng người ta vẫn có thể nhìn thấy ánh sáng phát ra từ nhiều tòa nhà. Nhìn nó từ xa khiến người ta có cảm giác như đang nhìn vào một ngôi làng.

Tuy nhiên, chúng tôi chỉ có thể nhìn thấy một ánh sáng yếu ớt lấp lánh qua màn mưa vào lúc đó.

Nói đúng ra, nó không nên chỉ là một.

Có vẻ như chỉ có một tòa nhà được thắp sáng. Nhiều tòa nhà khác lẽ ra phải chìm trong bóng tối đã khuất khỏi tầm mắt của chúng tôi.

Ngay cả khi đó là một nhà trọ đã bật đèn, thì cũng phải có vài cái, nên thật kỳ lạ khi chỉ có một cái duy nhất được thắp sáng.

Dù là ban đêm nhưng không phải ai cũng ngủ vào giờ đó.

“Tôi nghĩ có vấn đề.”

Sự cố xảy ra ở Als Point có thể đã lan sang Klitz Point.

“Hãy đi một con đường khác.”

Chúng tôi quyết định rời khỏi con đường đang đi, nín thở và tiếp cận Klitz Point từ một hướng khác.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading